

- 2. ако директивата не изключва собствена регламентация в тази хипотеза, това договор по смисъла на чл. 5 от директивата ли е или нещо различно? Ако е или не е договор, то директивата приложима ли е в случая?
- 3. този тип фактически договори регулира ли се от директивата, независимо от момента на възникването им или тя се прилага само за новопридобити жилища или още по-тясно — новоизградени жилища (да се разбира абонатни инсталации с искания за присъединяване към топлоснабдителната мрежа)?
- 4. ако директивата е приложима, то националната уредба нарушава ли чл. 5, § 1, б. Е, във връзка с § 2, регламентиращи правото принципната възможност правоотношението да бъде прекратено?
- 5. така, ако ще се сключва договор, то той следва ли да е в някаква форма, а и какъв би следвало да е обемът от съдържание на информацията, която трябва да се предостави на потребителя (разбиран като индивидуален собственик на жилище, а не етажна собственост)? Липсата на информация, представена своевременно и достъпно влияе ли на възникването на правната връзка?
- 6. необходимо ли е изрично искане — изразено формално желание от страна на потребителя, за да бъде страна в подобно правоотношение?
- 7. ако е сключен договор, неформален или формален, то отоплението на общите части на сградата (най-вече стълбищната клетка), част ли е от предмета на сделката и потребителят поръчал ли е услугата в тази ѝ част, ако няма изрично искане за това от него или дори от цялата етажна собственост (например при свалени радиатори, което е масовата хипотеза — вещите лица не сочат отоплителни уреди в общите части на сградата)?
- 8. съобразно посоченото, има ли значение (разлика), ако топлоподаването е прекратено в личния апартамент за качеството на собственика като потребител, поискал отопление на общите части на сградата?

(¹) Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета. Текст от значение за ЕИП ОВ 2011, L 304, стр. 64

Жалба, подадена на 5 януари 2018 г. от Oleksandr Viktorovych Klymenko срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 8 ноември 2017 г. по дело T-245/15, Klymenko/Съвет

(Дело C-11/18 P)

(2018/C 094/15)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Oleksandr Viktorovych Klymenko (представител: M. Phelippeau, avocate)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда да отмени решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 8 ноември 2017 г. по дело T-245/15.

Жалбоподателят моли Съда да се произнесе по исканията, направени в производството пред Общия съд, а именно:

— за отмяна на Решение (ОВППС) 2015/364 на Съвета от 5 март 2015 година (¹) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/357 на Съвета от 5 март 2015 година (²);

— за отмяна на Решение (ОВППС) 2016/318 на Съвета от 4 март 2016 година (³) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/311 на Съвета от 4 март 2016 година (⁴);

— за отмяна на Решение (ОВППС) 2017/381 на Съвета от 3 март 2017 година ⁽⁵⁾ и Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/374 на Съвета от 3 март 2017 година ⁽⁶⁾,

в частите, в които тези мерки засягат жалбоподателя, и да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски в производството по обжалване и по искането за отмяна, направено с изявлението за изменение на жалбата.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква три основания.

Първо, според него Общият съд неправилно приел, че Съветът на Европейския съюз е посочил специфичните и конкретни съображения, поради които са наложени ограничителните мерки на жалбоподателя, и неправилно квалифицирал главната прокуратура на Украйна като „висш съдебен орган“.

Второ, според него Общият съд неправилно приел, че критериите за включване в спорните актове отговарят на целите на ОВППС.

Трето, той твърди, че Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, когато приел, че ограничителните мерки не нарушават правото на собственост.

⁽¹⁾ Решение (ОВППС) 2015/364 на Съвета от 5 март 2015 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 62, 2015 г., стр. 25).

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/357 на Съвета от 5 март 2015 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 62, 2015 г., стр. 1).

⁽³⁾ Решение (ОВППС) 2016/318 на Съвета от 4 март 2016 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 60, 2016 г., стр. 76).

⁽⁴⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/311 на Съвета от 4 март 2016 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 60, 2016 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Решение (ОВППС) 2017/381 на Съвета от 3 март 2017 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 58, 2017 г., стр. 34).

⁽⁶⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/374 на Съвета от 3 март 2017 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 58, 2017 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Svea hovrätt (Швеция), постъпило на 11 януари 2018 г. — Textilis Ltd, Ozgur Keskin/Svenskt Tenn Aktiebolag

(Дело C-21/18)

(2018/C 094/16)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Svea hovrätt

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Textilis Ltd, Ozgur Keskin

Ответник: Svenskt Tenn Aktiebolag

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 4 от Регламент (ЕС) 2015/2424 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 година за изменение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Общността и т.н. да се тълкува в смисъл, че новият текст на член 7, параграф 1, буква д), подточка iii) е приложим за съдебната преценка за недействителност (съгласно член 52, параграф 1, буква а) от Регламента относно марките), направена след влизането в сила на изменението, т.е. след 23 март 2016 г., дори ако става въпрос за иск за обявяване на недействителност, предявен преди тази дата и съответно за регистрирана преди тази дата марка?